

Sygn. akt VI U 1/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w W. VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Iwona Dzięgielewska
Protokolant:	Joanna Kalinowska

po rozpoznaniu w dniu 16 sierpnia 2016 r. w Warszawie

sprawy z odwołania I. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddziałowi w W.

o prawo do świadczenia rehabilitacyjnego z ubezpieczenia wypadkowego

na skutek odwołania I. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w W.

z dnia 7 października 2015 nr znak: (...)

orzeka:

zmienia zaskarżoną decyzję, przyznając odwołującej się I. B. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego z tytułu wypadku przy pracy za okres od dnia 23.03.2015 r. do dnia 20.06.2015 r. oraz od dnia 21.06.2015r.do dnia 20.07.2015 r.

UZASADNIENIE

Sygnatura VI U 1/16

UZASADNIENIE

W dniu 16 grudnia 2015 r. wpłynęło odwołanie I. B. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 7 października 2015 r. nr (...) – (...) w przedmiocie odmowy prawa do świadczenia rehabilitacyjnego w związku z wypadkiem (odwołanie k. 1).

W uzasadnieniu odwołująca się wskazała, że organ rentowy bezpodstawnie przyjął, że w dniu 22 września 2014 r. uległa wypadkowi w drodze do pracy w sytuacji gdy była w pracy. Podniosła, że tego dnia pełniła już swoją pracę bo jechała na spotkanie z klientem, a specyfika jej pracy jako agenta ubezpieczeniowego na tym właśnie polegała. Dojazd do klienta jest bowiem niezbędny do realizowania zadań powierzonych przedstawicielom handlowym i nie ma związku z jego życiem prywatnym (odwołanie k. 1-3).

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania (odpowiedź na odwołanie k. 74).

Organ rentowy w uzasadnieniu wskazał, że w dniu 12 marca 2015 r. odwołująca się złożyła wniosek o świadczenie rehabilitacyjne w związku z wypadkiem przy pracy, nie przedstawiła jednak dokumentów potwierdzających tą okoliczność. Podniósł, że z karty wypadku z dnia 28 września 2015 r. sporządzonej przez ZUS I Oddział w W. wynika, że zdarzenie z dnia 22 września 2014 r. nie stanowiło wypadku przy pracy lecz wypadek w drodze do pracy. W świetle powyższego zaskarżona decyzja została wydana prawidłowo, a odwołanie jako bezzasadne winno zostać oddalone (odpowiedź na odwołanie k. 74-74v).

W dalszym toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w niezmienionym kształcie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca się I. B. współpracuje z (...) S.A. jako przedstawiciel Ubezpieczeniowo – (...) od dnia 21 lutego 2008 r., na podstawie umowy o współpracy zawartej na czas nieoznaczony (zaświadczenie k.5; umowa o współpracy k. 6-8). Składki na ubezpieczenie odwołująca się opłaca samodzielnie (zeznania odwołującej się I. B. k.88-89 e -protokół (...)(...)

W ramach przedmiotowej umowy spółka (...) S.A. zleciła odwołującej się wykonanie określonych czynności w imieniu spółki, a odwołująca się zobowiązanie to do wykonania przyjęła (§ 2 umowy o współpracy). Powierzone jej czynności zobowiązana była wykonywać samodzielnie (§ 3 pkt 1 umowy o współpracy). Odwołująca się wykonując pracę na stanowisku agenta ubezpieczeniowego pracę świadczyła w terenie. Nie miała zorganizowanego stanowiska pracy, jeździła na spotkania z klientami w uzgodnione miejsca. Spotykała się z nimi na mieście bądź w domu u klientów (zeznania świadka D. B. k. 87-88 e-protokół (...)(...)

W dniu 22 września 2014 r. odwołująca się uległa wypadkowi w czasie wykonywania pracy tj. podczas podróży do W. na spotkanie z klientem. Na dworcu PKP w L., schodząc po schodach do przejścia podziemnego na stacji kolejowej, odwołująca się poślizgnęła się na błocie zalegającym na schodach, upadła i zsunęła się po kilkunastu schodach w dół. W wyniku tego poślizgnięcia upadła twarzą i przodem ciała w dół. Doznała silnego bólu i miała spuchniętą nogę (zeznania świadka D. B. k. 87-88 e-protokół (...)(...)

W wyniku przeprowadzonego w szpitalu badania, najpierw stwierdzono skręcenie i naderwanie prawego stawu skokowego, a następnie stwierdzono iż odwołująca się doznała złamania bez przemieszczenia 4 kości śródstopia lewego. Stała się niezdolna do pracy i pobierała zasiłek chorobowy (karta wizyty ambulatoryjnej k.10-12; karta wypadku k. 25-26). Okres zasiłkowy 182 dni wyczerpała w dniu 22 marca 2015 r.

W dniu 12 marca 2015 r. odwołująca się złożyła wniosek o świadczenie rehabilitacyjne w wysokości 100% w związku z wypadkiem przy pracy (wniosek - akta rentowe).

Decyzja z dnia 7 października 2015 r. nr (...) – (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. odmówił prawa do świadczenia rehabilitacyjnego w związku z wypadkiem z przyczyn podanych w uzasadnionych. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że zgodnie z kartą wypadku w drodze do pracy lub z pracy z dnia 28 września 2015 r. w dniu 22 września 2014 r. uległa wypadkowi w drodze do pracy Lekarz orzecznik ZUS w dniu 10 kwietnia 2015 r. wydał orzeczenie o przyznaniu świadczenia rehabilitacyjnego na okres 4 miesięcy z ogólnego stanu zdrowia, w okresie od dnia 23 marca 2015 r. do dnia 20 czerwca 2015 r. w wysokości 90 % wymiaru zasiłku chorobowego, a od 21 czerwca 2015 r. do dnia 20 lipca 2015 r. w wysokości 75% podstawy (decyzja – akta rentowe).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach niniejszej sprawy, aktach rentowych, na podstawie zeznań świadka D. B. k. 87-88 e-protokół (...):09:26 – 00:29:04 oraz odwołującej się I. B. k.88-89 e - protokół (...)(...)

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie jako zasadne zasługiwało na uwzględnienie.

W myśl art. 6 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (DZ.U. z 2015 r. poz. 1242 ze zm.) zwanej dalej ustawą o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych... z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje świadczenie rehabilitacyjne dla ubezpieczonego, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja rokuje odzyskanie zdolności do pracy.

Zgodnie natomiast z art. 9 ust 1 tejże ustawy prawny zasiłek chorobowy i świadczenie rehabilitacyjne z ubezpieczenia wypadkowego przysługują w wysokości 100 % podstawy wymiaru.

Przy czym zgodnie z art. 3 ust 1 ustawy za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

- 1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych
- 2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy nawet bez polecenia
- 3) w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy, a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy

Natomiast na podstawie art.3 ust.3 pkt.8 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych... za wypadek przy pracy uważa się również nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w okresie ubezpieczenia wypadkowego z danego tytułu podczas wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych.

Zgodnie zaś z art. 22 ust 1 pkt 2 ustawy zakład odmawia przyznania świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego w przypadku nieuznania w protokole powypadkowym lub karcie wypadku zdarzenia za wypadek przy pracy w rozumieniu ustawy.

Zgodnie z art. 19 ustawy chorobowej świadczenie rehabilitacyjne z ubezpieczenia chorobowego nie przysługuje w wysokości 100%, przysługuje tylko i wyłącznie zasiłek chorobowy w wysokości 100% podstawy wymiaru, jeżeli niezdolność do pracy spowodowana była wypadkiem w drodze z lub do pracy, tak jak stanowi art. 11 ustawy zasiłkowej i jak wynika z zapisów na koncie odwołującej się I Oddziału ZUS dokonał wyrównania wypłaty zasiłku chorobowego do 100% podstawy wymiaru.

Zaskarżoną decyzją z dnia 7 października 2015 r. nr (...) – (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. odmówił prawa do świadczenia rehabilitacyjnego w związku z wypadkiem. Wskazał, że odwołująca się uległa wypadkowi w drodze do pracy. Odwołującej się przyznano i wypłacono świadczenie rehabilitacyjne na okres 4 miesięcy z ogólnego stanu zdrowia - w okresie od dnia 23 marca 2015 r. do dnia 20 czerwca 2015 r. w wysokości 90 % wymiaru zasiłku chorobowego, a od 21 czerwca 2015 r. do dnia 20 lipca 2015 r. w wysokości 75% podstawy.

Organ rentowy zarówno w uzasadnieniu decyzji jak i w toku niniejszego postępowania stanął na stanowisku, że z karty wypadku z dnia 28 września 2015 r. sporządzonej przez ZUS I Oddział w W. wynika, że zdarzenie z dnia 22 września 2014 r. nie stanowiło wypadku przy pracy lecz wypadek w drodze z domu do pracy. Wobec powyższego odwołującej się przysługuje świadczenie rehabilitacyjne z ogólnego stanu zdrowia. Organ rentowy nie kwestionował co do zasady okoliczności zdarzenia, a kwestionował jedynie fakt, że nie był to wypadek przy pracy, a był to wypadek w drodze do pracy. W ostatnim piśmie procesowym podniósł, że zeznania odwołującej się były niejednolite co do godziny zdarzenia.

W niniejszej sprawie Sąd ustalił, że odwołująca się była osobą samozatrudniająca się i sama opłacała składki. Z N. Niderlandem łączyła umowa o współpracę. Na podstawie tejże umowy odwołująca się świadczyła w imieniu N. Niderlandem czynności agencyjne i pośrednictwa finansowego. Była agentem N. N., którego zadaniem było pozyskiwanie klientów. W związku z tym nie miała stałego zorganizowanego stanowiska pracy, jeździła na spotkania z klientami w uzgodnione miejsca. Jej charakter pracy był odmienny niż pracownika, który co do zasady ma określone w umowie miejsce pracy. W związku z charakterem jej pracy do obowiązków powódki należało także dotarcie na miejsce spotkania z klientami. Spotykała się przede wszystkim na mieście bądź w domu u klientów. Należy podkreślić, że odwołująca się nie była zatrudniona na umowę o pracę w związku z czym w jej przypadku trudno mówić o tym, że pokonywała drogę do zorganizowanego stanowiska pracy. Fakt że była umówiona z klientem był znany drugiej stronie umowy (co poświadczyła) i w związku z tym czynności jakie wykonywała w dniu 22 września 2015 r. należały do zwykłych czynności wynikające z jej zakresu obowiązków. Uznając zatem, że zdarzenie było wypadkiem przy pracy Sąd zmienił zaskarżoną decyzję, przyznając odwołującej się I. B. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego z tytułu wypadku przy pracy za okres od dnia 23 marca 2015 r. do dnia 20 czerwca 2015 r. oraz od dnia 21 czerwca 2015 r. do dnia 20 lipca 2015 r. wpływa to na wysokość

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd orzekł jak w sentencji.